

FRIHED: Kritik skal ikke bruges som en løftestang til et angreb på den frihed, man hævder at forsvare

Farligt angreb på religionsfriheden

AF SØREN BO HENRIKSEN

Når arbejdsmarkedsforhold - eller påstanden herom - bruges som dække for et angreb på religionsfriheden, eller dette bliver en konsekvens, er der grund til at være på vagt.

Tirsdag 20. oktober åbnede Jehovas Vidner deres udstilling »Mellem Modstand og Matyrium - Jehovas Vidner under nazismens terror« på Københavns Universitet Amager. Jeg havde i den forbindelse lejlighed til at overvære den officielle åbning, som bestod af en høring, som fortjener at få et rosende ord med på vejen; specielt første afdeling, hvor man havde indbudt tre religionshistorikere til at tale ud fra forskellige synsvinkler på religionsfriheden.

Det, som jeg især vil fremhæve ved høringen, var

den aktualitet og alvor, som den var et udtryk for, men også at det blev formidlet uden nogen form for skjult »propaganda« for Jehovas Vidner. Det var en fornøjelse at opleve, at Jehovas Vidner havde taget dette initiativ, fordi de med dette er med til at fastholde opmærksomheden på, hvor og hvordan vi sætter grænserne for religionsfriheden og de borgerlige rettigheder.

Et af de mål, som Jehovas Vidner har med deres udstilling, er at yde et bidrag til, at vi ikke får fortidens grusomheder så meget på afstand, at vi overser faresignalerne, når de viser sig, og her er udstillingen ubehagelig aktuell, hvilket også høringen, der åbnede udstilling, var et vidnesbyrd om.

Jeg hører selv til dem, der forholder sig kritisk til Jehovas Vidner, hvilket jeg ikke

lægger skjul på - men en ting er at have et kritisk syn på Jehovas Vidner, noget andet er at bruge en kritik som løftestang for noget andet, eksempelvis som et angreb på den selvsamme frihed man hævder at forsvare.

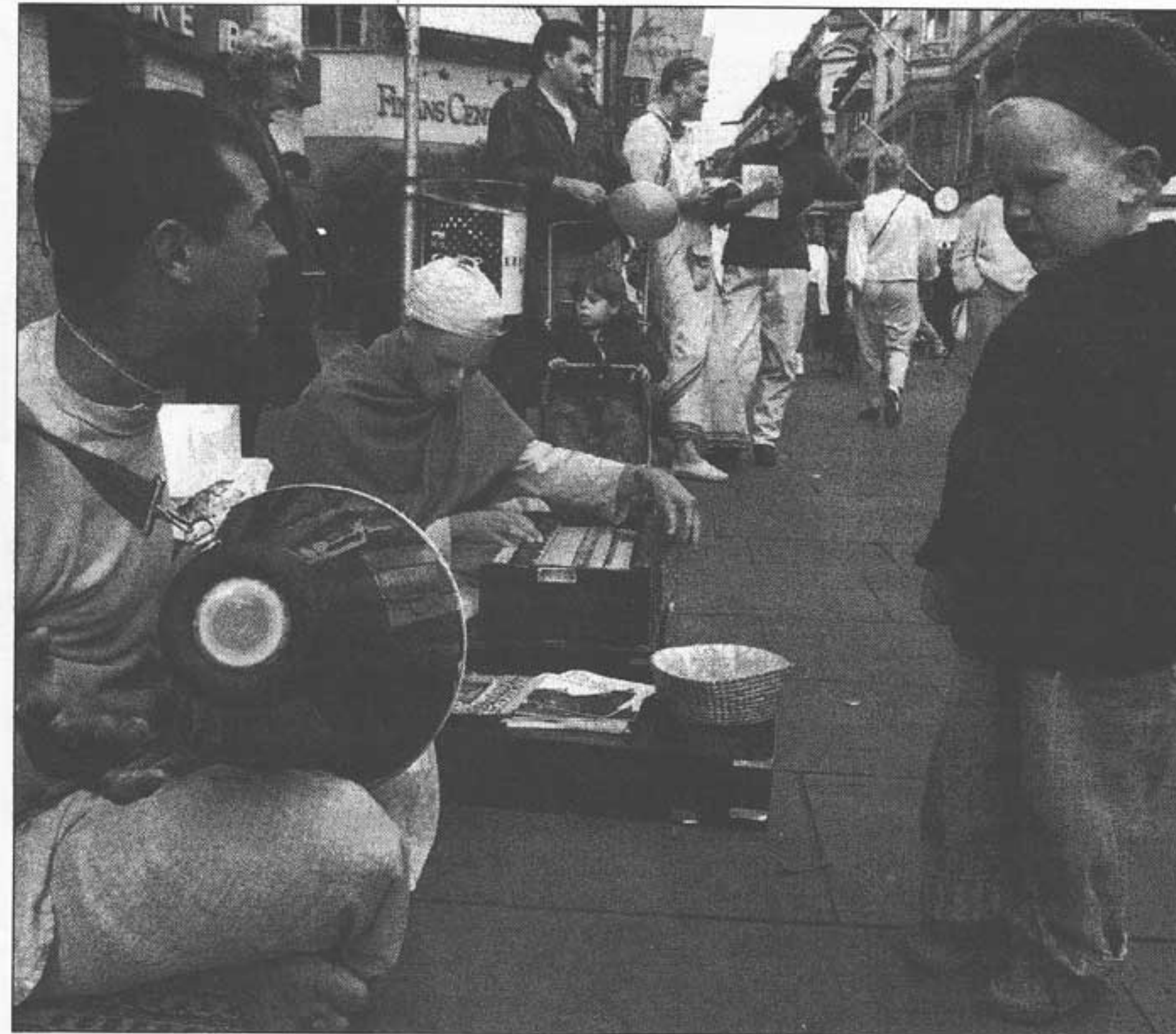
Blot nogle dage før jeg deltog i åbningen af denne udstilling blev jeg ved et tilfælde opmærksom på en kronik af Cyril Malka (»Grænser for religionsfrihed«), som havde været bragt i »Aktuelt« den 17. juni 1998. Det var læsning, som fik det til at løbe koldt ned af ryggen på mig og i ubehagelig grad betonedede aktualiteten ved en udstilling som Jehovas Vidners og de spørgsmål, som den fremtvinger.

Et af de »problemer«, som Malka i sin kronik peger på, er, at der forefindes flere rengøringsfirmaer, som en-

ten er ejet eller ledet af medlemmer af Scientology, og at disse »ikke oplyser deres ansatte om deres tilhørsforhold til Scientology«.

Et andet »problem« er, ifølge Malka, at Vagttårns-selskabet, organisationen bag Jehovas Vidner, drives af medlemmer, der har valgt at arbejde gratis mod en betaling i form af kost og logi samt lømpepenge til personlig brug. Og videre, at Jehovas Vidner hører til blandt dem, der forhindrer sine medlemmer i at blive fagligt organiserede - hvilket er usandt.

En løsning er, ifølge Malka, at der stilles særlige krav til medlemmer af kontroversielle bevægelser og bevægelser, der udfører samfundsnedbrydende virksomhed, eller hvor et tilhørsforhold ikke fører til, at medlemmerne bliver bedre bor-

Det skal nødtigt være sådan, at det kun er de religiøse trossamfund og bevægelser, som holder sig inden for »normerne« og er som folk er flest, der vil kunne eksistere lovligt. (Arkivfoto)

En anden konsekvens vil være, at det kun vil være de religiøse trossamfund og bevægelser, som holder sig inden for »normerne«, er som folk er flest, der vil kunne eksistere lovligt.

Når arbejdsmarkedsforhold - eller påstanden herom - bruges som dække for et angreb på religionsfriheden, eller dette bliver en konsekvens, er der grund til at være på vagt. Hvor langt er der herfra og til, at det bliver et spørgsmål om det rette politiske tilhørsforhold?

gere. Videre, at virksomhedsledere og -ejere skal oplyse om deres religiøse tilhørsforhold, samt at der bør ske en skærpelse af reglerne med hensyn til, hvordan man definerer »frivilligt arbejde« i tilknytning til f.eks. Scientology og Jehovas Vidner.

Nu er så spørgsmålet:

Hvornår er noget kontroversielt eller samfundsnedbrydende? Hvornår bliver man en bedre borger og i forhold til hvad? Og hvem skal foretage denne bedømmelse? Og ud fra hvilket kriterium?

Hvor er vi på vej hen, hvis sådanne holdninger, som dem Malka her fremfører, virkeliggøres?

I praksis kunne det f.eks. betyde, at to firmaer begunstiges, fordi indehaverne er medlem af henholdsvis folkekirken og den katolske kirke, mens to andre firmaer skal lukkes eller begrænse sit virke, fordi indehaverne er medlem af henholdsvis Jehovas Vidner og Scientology.

Søren Bo Henriksen er formand for Støttegruppen for Tidligere Jehovas Vidner, Thorsgade 8 C, Postboks 584, København N